

T28

De rerum natura VI, vv. 1-42
Lode di Atene

- 1 Primae frugiparos fetus mortalibus aegris
 dididerunt quondam praeclaro nomine Athenae
 et recreaverunt vitam legesque rogarunt
 et primae dederunt solacia dulcia vitae,
 5 cum genuere virum tali cum corde repertum,
 omnia veridico qui quondam ex ore profudit;
 cuius et extincti propter divina reperta
 divulgata vetus iam ad caelum gloria fertur.
 Nam cum vidi hic ad victimum quae flagitat usus
 10 omnia iam ferme mortalibus esse parata
 et, proquam possent, vitam consistere tutam,
 divitiis homines et honore et laude potentis
 affluere atque bona gnatorum excellere fama,
 nec minus esse domi cuiquam tamen anxia corda,
 15 atque animi ingratis vitam vexare <sine ulla>
 pauca atque infestis cogi saevire querellis,
 intellegit ibi vitium vas efficere ipsum
 omniaque illius vitio corrumpier intus,
 quae conlata foris et commoda cumque venirent;
 20 partim quod fluxum pertusumque esse videbat,
 ut nulla posset ratione explerior umquam,
 partim quod taetro quasi conspurcare sapore
 omnia cernebat, quaecumque receperat, intus.
 Veridicis igitur purgavit pectora dictis
 25 et finem statuit cuppedinis atque timoris
 exposuitque bonum sumnum, quo tendimus omnes,
 quid foret, atque viam monstravit, tramite parvo
 qua possemus ad id recto contendere cursu,
 quidve mali foret in rebus mortalibus passim,
 30 quod fieret naturali varieque volaret
 seu casu seu vi, quod sic natura parasset,
 et quibus e portis occurri cuique deceret,
 et genus humanum frustra plerumque probavit
 volvere curarum tristis in pectore fluctus.
 35 Nam veluti pueri trepidant atque omnia caecis
 in tenebris metuunt, sic nos in luce timemus
 interdum, nihilo quae sunt metuenda magis quam
 quae pueri in tenebris pavitant finguntque futura.
 Hunc igitur terrorem animi tenebrasque necesest
 40 non radii solis nec lucida tela diei
 discutiant, sed naturae species ratioque.
 Quo magis inceptum pergam pertexere dictis.